

[Lysholm Christensen]

Med hensyn til den af SF stillede dagsorden må jeg sige, at vi for så vidt er enige i intentionerne, men vi kan dog ikke være med til at udskrive en dækningsløs check, som vi opfatter dagsordenens ordlyd for at være. Vi tænker på formuleringerne, som garanterer uddannelsespladser, og at alle får en praktikplads. Vi kan ikke udskrive sådan en dækningsløs check. Derfor kan vi altså ikke stemme for den i den foreliggende ordlyd.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har naturligvis med stor interesse som ny arbejdsminister lyttet til ordførernes indlæg. Jeg kan i al fald konstatere – det gælder samtlige ordførere – at man har været stærkt engageret i emnet, og det er der også god grund til, for det er et alvorligt samfundsproblem, vi diskuterer i dag. Arbejdsløsheden er en svøbe, og vi kan også ærligt erkende, at udviklingen i de seneste år ikke har været tilfredsstillende. Men det skal vi have vendt.

Vi må efter min opfattelse anerkende engagementet for sagen hos hinanden, men må så også til gengæld respektere, at vi kan have forskellige synspunkter om, hvilke midler man skal tage i anvendelse for at nå målet. Der er vel to hovedsynspunkter, som har været fremme i debatten.

Det ene synspunkt er, at man skal øge de specielle indsatser, beskæftigelsesprojekter osv. Det andet synspunkt er, at man skal give erhvervslivet mulighed for at få lidt mere luft under vingerne, få en bedre indtjening, så de får mere tro på fremtiden og dermed altså også mulighed for at beskæftige flere. Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi ikke kan undvære beskæftigelsesforanstaltninger, men lige så overbevist er jeg om, at det at give erhvervslivet gode vilkår er det væsentligste.

Ordføreren for forespørgerne, hr. Aage Frandsen, gjorde meget ud af begrebet konkurrenceevne og med rette. Vores internationale konkurrenceevne er helt afgørende for det spørgsmål, vi diskuterer her i dag. Hr. Aage Frandsen nævnte uddannelsernes betydning for konkurrenceevnen. Heri er jeg ganske enig. Hvis vores arbejdskraft på det danske arbejdsmarked ikke er lige så dygtig eller helst dygtigere end den udenlandske arbejdskraft, så bliver det svært at konkurrere, så bliver det svært at sælge varer til udlandet, og så bliver det svært at få en positiv beskæftigelsesudvikling.

Men jeg synes, hr. Aage Frandsen glemmer den anden side af sagen, nemlig erhvervslivets omkostninger, som sandelig også spiller en helt afgørende rolle for danske erhvervsvirksomheders konkurrenceevne. Det er nu engang sådan, at jo flere offentlige ydelser og jo flere specielle foranstaltninger til at bekæmpe arbejdsløsheden vi sætter i værk, jo større omkostningsbyrde kommer der til at ligge på de danske erhvervsvirksomheder. Derfor kan man altså, selv om man har den allerbedste vilje, komme til at få den modsatte effekt ud af sine bestræbelser, og det vil jeg gerne advare imod.

Jeg mener i øvrigt, at de to repræsentanter for SF her i dag har udtrykt en meget beskedent forståelse for det omfattende forlig, der er indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet om ATB og UTB. Det er et formidabelt projekt, der dér er aftalt. Vi har ikke set den fulde virkning af det endnu, men der er her i alt fald gjort meget for at ændre passive ydelser til en aktiv indsats, og det synes jeg egentlig godt at SF kunne udtrykke anerkendelse for.

Fru Helle Degn omtalte den beklagelige stigning i ledigheden i de sidste år. Den er jeg lige så ked af som fru Helle Degn. Nu går jeg ud fra, at der ikke var tale om en polemisk bemærkning, og derfor skal jeg undlade at gøre opmærksom på, at det er jo ikke første gang i Danmarkshistorien, vi har haft vækst i ledighedstallene, men for den gode stemnings skyld så lad det ligge.

Endvidere kom fru Helle Degn med nogle synspunkter om efteruddannelse, som jeg havde lidt svært ved at få fat på hvad fru Helle Degn egentlig mente med – jeg synes, udtalelserne var en anelse flimrende. Jeg vil gerne om dette spørgsmål henvise til statsministerens åbningstale og også det, statsministeren sagde her til morgen, hvor han på regeringens vegne udtrykte ønske om en kraftig udbygning af hele voksenuddannelsessystemet. Sandheden er vel, at hvis Socialdemokratiet ikke var gået i baglås i de forhandlinger, der var i gang, ville man netop nu være langt inde i forhandlinger med regeringen om denne indsats.

Til fru Lilli Gyldenkildes tre bemærkninger: Fru Lilli Gyldenkilde anklager regeringen og regeringspartierne for, at det eneste, vi interesserer os for med hensyn til dette problemkompleks, er størrelsen af udgifterne til dagpenge. Jeg skal erkende, at vi interesserer os for denne